

ACC. N:R M. 13473: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Norsten Eriksson, Englebo
Härad: Ingelstad Berättare: " " "
Socken: Borby Berättarens yrke: f. d. lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1878 i Borby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bövrölp och brölopsleder. s. 1-3.

Lu F 52.

Skriv endast på denna sida

Juli 52

1

Bröllop och Bröllopseder

De bröllop jag sett födde alltid budgummen
sjelf in i kyrkan. Jag såg aldrig hur ha
någon ring, men hade en silverring det var
troligen hennes vigselring, det var kanske inte
så allmänt med guld på de tiderna de hade
ju bröllop 1870. Jag har ju hört att folk i
senare tid för att spara vigselringen köpt
sådana som bara kostat ett par kronor de
var bara löngulda. Senare var det ju en sort
som de kalla för giktringar, det gick ju
gott i vardagslag att göra sådana. Det syn-
tes ju inte stor skillnad på ringarna så det
gick gott att bluffa. Sporröt eller nätt har
jag aldrig hört talas om. Blosshållare inte
 heller, men det var kanske en sådan som
skulle se efter när de hade pulörtalykter
i trädgården, så att de inte skulle ta eld.

Var det så att prästen var bjuden så fick han ju platsen upp till brudparet, han brukar ju alltid hålla ett litet tal till brudparet under middagen, så satt der brudens eller brudgummens far eller mor, så de närmaste släktingarna, derefter de öfriga bröllopsgästerna. Det hörde till god ton att låta tuga sig både en och två gånger. Maträtterna växlade först smörgåsarbord, sen soppa med pastajer, två sorters stek, helgullendra med fisksås m m efterrätter, rödvin, fiskvin, madera eller portvin samt champagne. Då var det ungefär på mitt eget bröllop 1908. Jag tror inte det hörde till god ton att lemna för mycket på tallrikarna, så det var nog bäst att inte suse sig för mycket. Dansa brukade man ju alltid förs i tiden, hur det är nu vet jag inte, ty jag ser bara här i församlingen, det brukar

merendels vara brätt med vigseln, så det är
bara till att få det undanstukat, innan det är
tid att resa in till b. b. så der är inte män-
ga som gör sådana bröllop som för i tiden.
Förutiden var ju bruddräkten alltid svart men
det kunde vara olika i olika församlingar. Jag
har hört talas om som var klädda i rött det
var på ett ställe i Grödstop, der var stora äre-
portar uppsatta och de blev vigda hemma i
stora salen. Den vita brudklänningen har nu
varit i bruk många år tillbaka. Det var
ju en ryktlig skam i forna tider om någon
blev med barn ogilt, nu har ju tiderna för-
ändrats och det ser inte ut att vara någon
skam om de har ett eller två barn innan
de gifler sig.